

Kerst en Pasen – Christelijk of heidens

(Christmas and Easter - Christian or pagan)

Zac Poonen

Mensen kun je vergelijken met schapen. Een schaap heeft de neiging de massa zonder vragen te volgen. Jezus echter kwam en onderwees ons om alles in Gods Woord te onderzoeken. De Farizeeërs verhieven menselijke tradities. Jezus *daarentegen* verhief Gods Woord. “*De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt*” (Matt. 4:4).

De strijd die Jezus voortdurend voerde met de Farizeeën was de eeuwenlange strijd van Gods Woord versus de menselijke tradities. In de gemeente worden we heden ten dage in beslag genomen door dezelfde strijd. Gods Woord is het enige licht wat wij hebben op aarde. En wanneer God het licht in eerste instantie schiep, scheidde Hij het onmiddellijk van de duisternis. De duisternis is zonde, net zoals de menselijke tradities. Wij zijn ook geroepen om deze te scheiden van het zuivere Woord van God, zodat er geen mengeling in de Gemeente is.

Kerstfeest

Beschouw Kerstmis, dat door velen gevierd wordt als de geboortedag van Jezus Christus. Winkeliers uit alle religies kijken uit naar Kerst, want dat is de tijd dat ze veel winst kunnen maken. Het is een commercieel feest, in plaats van een geestelijk. Miljoenen *euro's*¹ worden gespendeerd aan kerstkaarten en cadeautjes. De verkoop van alcoholische dranken stijgen eveneens in deze tijd. En de verkeerspolitie loopt op haar tenen, want er zijn nooit zoveel ongevallen op de weg als tijdens de tijd rond Kerst. Er gaan meer mensen naar de hel door ongevallen op de weg tijdens Kerst, dan elk andere tijd van het jaar.

Is dit nu werkelijk de geboortedag van de Zoon van God, of van een andere ‘Jezus’?

Laten we allereerst in Gods Woord gaan kijken. De Bijbel vertelt ons dat buiten, in de velden van Judea, herders waren met hun schapen, tijdens de nacht dat Jezus was geboren in Bethlehem. In Israël² lieten de herders hun schapen nooit buiten in het open veld na oktober en voor februari - het weer was dan regenachtig en *erg* koud. De echte Jezus moet dus geboren zijn zo ongeveer tussen maart en september. 25 december moet dus de geboortedag zijn van een andere ‘Jezus’, wat door Satan is opgedrongen aan een nietsvermoedend Christendom!

Zelfs al wisten we de exacte geboortedatum van Jezus’ geboorte, dan blijft het de vraag nog steeds waar God de gemeente opdraagt de geboorte van Jezus te vieren. Maria, de moeder van Jezus, heeft zeker de exacte geboortedatum van Jezus geweten. En zij was bij de apostelen, gedurende vele jaren na de Pinksterdag. Toch wordt er geen melding gemaakt van de geboortedag van Jezus. Wat betekent dit? Nu, het volgende: dat God doelbewust de geboortedatum van Jezus’ geboorte verborg, omdat Hij niet wilde dat de gemeente het zou vieren.

In de Bijbel lezen we van vroegere koningen die hun geboortedag publiekelijk vierden: Farao (Gen. 40:20) en Herodus (Mark. 6:21). God heeft nooit de bedoeling gehad om Jezus in deze categorie in te delen.

Een inzicht in het verschil tussen het Oude en het Nieuwe Verbond stelt ons in staat om te verstaan waarom God niet wil dat Zijn kinderen heilige dagen vieren, welke dan ook. Onder het Oude Verbond was Israël verplicht om verschillende dagen als heilige dagen te vieren. Maar deze waren alleen maar een schaduw van hetgeen komen moest (Kol. 2:17). Nu we

¹ i.p.v. rupees, de Indiase munt.

² Zac Poonen geeft hier aan “Palestina”. Maar God heeft het land de naam Israël gegeven... Palestina komt geen een keer voor in de Bijbel!

Christus hebben, is het de wil van God dat elke dag van ons leven heilig is. Zelfs de wekelijkse sabbat is afgeschaft onder het Nieuwe Verbond. Dit is waarom er geen heilige dagen genoemd worden, waar dan ook in het Nieuwe Testament (zie Kol. 2:16-17).

Hoe hebben Kerst en Pasen dan hun intrede gemaakt in het Christendom? Het antwoord is: op dezelfde wijze als de kinderdoop, het bedrog van priesters en vele andere menselijke tradities hun intrede gemaakt hebben, namelijk door het subtiele werk van Satan.

Toen keizer Constantijn het Christendom als staatsreligie verhief in het Romeinse rijk, in de 4de eeuw n.C., werden velen Christen 'in naam', *zonder waarachtige wedergeboorte*. Ze wilden hun twee grote jaarlijkse (heidense) feesten niet opgeven, welke beiden verband houden met de verering van de zon. De ene was de geboortedag van de zonnegod op 25 december, de zgn. midwinter, winterzonnnewende. *"De winterzonnnewende [21-22 dec, het wordt nu gevierd op 25-26 december] is het moment dat de zon weer in kracht toeneemt: in de natuurgodsdiensten reden om het Nieuwe Leven te vieren. De winterzonnnewende heette in het Romeinse Rijk de 'dies natalis solis invincti': 'geboortedag van de onoverwinnelijke zon'. De dag stond in het Romeinse Rijk in het teken van Mithras, een zonnegod die uit een maagd geboren zou zijn."*³ Na de steeds langer wordende duisternis, beginnen de dagen weer te lengen. De zon, die zich steeds meer naar het zuidelijk halfrond keerde, begint zijn terugreis naar het noordelijk halfrond. Daar worden de dagen langzaam weer langer. Het andere was het lentefestival in maart/april, wanneer zij de dood van de winter en de geboorte van de lente vierden, de opmaat naar de warme zomer, die hun zonnegod hun bracht. Hun zonnegod werd omgedoopt in 'Jezus', ze bleven hun twee grote feesten vieren, nu als Christelijke feesten en noemde het Kerst en Pasen.

De *Encyclopaedia Britannica* (een gezaghebbend werk in de seculiere geschiedschrijving) vermeldt het volgende over de oorsprong van het Kerstfeest:

"December 25 was the Mithraic feast of the unconquered sun of Philocalus. Christmas customs are an evolution from times that long antedated the Christian period - a descent from seasonal, pagan, religious and national practices, hedged about with legend and tradition. The exact date and year of Christ's birth have never been satisfactorily settled, but when the fathers of the church in A.D. 440 decided upon a date to celebrate the event, they wisely (?) chose the day of the winter solstice which was firmly fixed in the minds of the people and which was their most important festival. As Christianity spread among the people of pagan lands, many of the practices of the winter solstice were blended with those of Christianity" (1953 edition, Vol. 5, Pages 642A, 643).

Deze van oorsprong heidense gebruiken, ontstaan in de Babylonische religie, begon bij Nimrod (Gen. 10:8-10). Na zijn dood kreeg zijn vrouw Semiramis een buitenechtelijk kind, en ze claimde dat Nimrod hiermee weer tot leven was gekomen. Zo begon de verering van de moeder en het kind, dat de Rooms Katholieken eeuwenlater overnamen, en veranderde in "Maria en Jezus".

De geboortedag van deze kind-god werd op 25 december gevierd door de oude Babyloniërs. Semiramis was de koningin des hemels (Jer. 44:19), eeuwen later vereerd in Efeze als Diana of Artemis (Hand. 19:28).

Semiramis maakte er aanspraak op dat er 's nachts, uit een dode boomstronk, een volwassen, altijd groene boomstronk groeide. Dit symboliseerde Nimrods opstanding tot het leven, en het brengen van hemelse giften aan de mensheid. Zo begon dus de praktijk van het kappen van een dennenboom, waarin cadeautjes gehangen werden. Dit is de herkomst van de hedendaagse kerstboom! Zo zegt de Here: *"Zó zegt de HERE: Gewent u niet aan de weg der volken en schrikt niet voor de tekenen aan de hemel, omdat de volken daarvoor schrikken. Want de handelwijze der volken, die is nietigheid: want als een stuk hout heeft men het uit het woud gehakt, - arbeid van werkmanshanden met de bijl - met zilver en goud*

³ http://rkkerk.nl/abc/detail_objectID19463_FLetterK.html

siert men het op, met spijkers en hamers maakt men het vast, zodat het niet waggelt!" (Jer. 10:2-4).

Pasen

Het woord "Pasen" komt van één van de titels van de koningin des hemels, 'Ishtar of 'Astarte' (zie 1 Kon. 11:5), één van de afgoden die Salomo vereerde. Deze godin had enigszins verschillende namen in verschillende landen.

De Encyclopaedia Britannica zegt:

"The English word 'Easter' corresponding to the German 'Oster' reveals Christianity's indebtedness (!) to the Teutonic tribes of central Europe. Christianity, when it reached the Teutons, incorporated in its celebration of this great Christian feast day, many of the heathen rites and customs that accompanied their observance of the 'Spring' festival. That the 'festival' of the resurrection occurred in the spring that it celebrated the triumph of life over death, made it easy for the church to identify with this occasion, the most joyous festival of the Teutons, held in honour of the death of winter, the birth of a new year and the return of the sun. Eostre (or Ostera), the goddess of the spring, gave its name to the Christian holy day. The conception of the egg as a symbol of fertility and of renewed life goes back to the ancient Egyptians and Persians who had also the custom of colouring and eating eggs during the spring festival. This ancient idea, of the significance of egg as the symbol of life, readily became the idea of the egg as a symbol of resurrection. According to old superstition, the sun rising on Easter morning dances in the heavens; this belief has been traced to the old heathen festival of spring, when the spectators danced in honour of the sun ... The Protestant churches also followed the custom of holding sunrise services on Easter morning" (1959 edition, Vol. 7, pages 859, 860).

De Babyloniërs geloofden dat er uit de hemel een groot ei was gevallen in de rivier de Eufraat en dat Astarte hieruit was gekomen. Zo begon de verspreiding van eieren in verband met de verering van de zon in het lentefestival. De Christenen in de 4de eeuw n.C. namen dit ook over, en zelfs heden ten dage wordt Pasen gevierd met eieren, zogenaamd symboliserend Christus' opstanding van tussen de doden uit evenals het kuiken uit het ei komt!!

De heidenen offerden offerkoeken, heilig broodgebak aan de koningin des hemels, vele eeuwen voor Christus (zie Jer. 7:18).

Na deze zin vervolgt Zac Poonen: These became the 'hot cross buns' of Good Friday, when Christians took over these pagan customs! Wat "hot cross buns" nu zijn, hete ... broodjes.. ? het verband snap ik niet, in Nederland wordt Goede Vrijdag veelal alleen door orthodoxe christenen gehouden, zonder opsmuk. Dus of je dit verband kunt leggen, weet ik niet. Vandaar dat ik deze zin niet heb vertaald. Weet u er raad mee?

De dood en opstanding van Christus zijn de hoofdelementen van het evangelie. De enige manier die Jezus ons geleerd heeft om dit te gedenken, is de viering van de vervulling van het Pascha, de Tafel des Heren, als wij als Christenen samenkomen in de gemeente. Om zo Christus' dood te gedenken, wat Hij voor ons heeft gedaan aan het kruishout van Golgotha! We breken het brood, wat Zijn lichaam symboliseert en drinken de wijn, dat Zijn bloed symboliseert. Dit moet zeer zeker niet maar één keer per jaar gedaan worden, nl. op Goede Vrijdag en Pasen, en zeker niet met eieren en 'paasbroodjes'!⁴

Wanneer wij het brood breken, getuigen wij niet alleen van Christus' dood, maar ook onze dood met Hem, namelijk dat wij met Hem zijn gekruisigd en begraven door de doop in Zijn dood. Door de emotionaliteit van Goede Vrijdag en sentimentaliteit rondom Pasen wordt de aandacht van de mensen weggetrokken van de noodzaak om Jezus' te volgen, wat vervolgens verwordt tot een leeg ritueel.

Gods Woord of een menselijke traditie?

⁴ Eveneens is hier, door mij als vertaler, een vrije interpretatie gegeven aan de Engelse versie, ter verduidelijking.

Achter de viering van het Kerstfeest en Pasen ligt het dodelijke principe van het volgen van tradities van mensen, zelfs wanneer deze geen grond vinden in Gods Woord. De kracht van de traditie is zelfs zo sterk, dat vele gelovigen, die de Schriften op andere gebieden wel volgen, het heel moeilijk vinden om het vieren van Kerst en Pasen op te geven.

Het is verbazingwekkend dat vele gelovigen niet willen accepteren dat Kerst en Pasen in wezen gekerstende heidense feesten zijn, terwijl seculiere schrijvers (zoals de auteurs van de Encyclopaedia Britannica) en vele ongelovigen dit duidelijk hebben begrepen en onderkennen! U kunt een ezel wel een leeuw noemen, maar het blijft nog steeds een ezel. Het kersteden van deze heidense feesten, het veranderen van de namen maakt van Kerst en Pasen nog geen Christelijk feest! Er is geen verschil tussen Kerst en Pasen en Ganesg Puja en Dussera⁵.

Na dit alles te hebben gezien, is het duidelijk dat wat Christenen vieren op de Kerstdag (in Nederland 1ste en 2de Kerstdag), de geboortedag is van een andere 'Jezus', Nimrod van Babylon. En op Pasen vieren ze in feite de opstanding van een eveneens andere 'Jezus', de zonnegod die de zon terugbrengt naar het noordelijk halfrond! Achter Nimrod en de zonnegod staat Satan, die de daadwerkelijke aanbidding van deze goden ontvangt. De Israëlieten noemen hun gouden kalf 'Jehovah', maar het was Satan die de aanbidding hiervan ontving, niet de Here God (Ex. 32:4-5)! Laat iedereen, die Kerst en Pasen viert, hiervan doordrongen zijn en dit onthouden!

Zoals we aan het begin al gezegd hebben, was Jezus verward in een constante strijd met de Farizeeën over dit hele probleem: *menselijke tradities tegenover Gods Woord*. Hij ondervond meer tegenstand voor het verzet tegen de vele tradities 'der ouden' dan voor het prediken tegen de zonde. Als we net zo trouw zijn als Jezus was, zullen wij eveneens dezelfde ervaring hebben.

Het is de roeping van de gemeente om heden ten dage deze Babylonische feesten openlijk ten toon te stellen, te ontmaskeren, welke Satan het Christendom heeft op weten te leggen en alles te verwijderen (hoe onschuldig het ook mag lijken) wat geen grond vindt in het Woord van God.

Sommigen nemen Rom. 14:5-6 ter hand, waarin staat dat sommige 'zwakke' (!) gelovigen⁶ nog een dag houden als voor de Here. Hier wordt door Paulus gerefereerd aan de Hoogtijfeesten, evenals de wekelijkse sabbatdag, welke de Here voor Zijn verbondsvolk Israël had vastgesteld onder het Oude Verbond. Sommige Joden, die waren wedergeboren, verstonden nog niet dat ze dit niet meer hoefden te vieren. Paulus legt hier uit dat diegenen, die het licht van het Nieuwe Verbond wel hadden op dit punt, hun zwakkere broeders en zusters hierin moesten verdragen. Deze tekst slaat dus zeer zeker niet op het vieren van de gekerstende feesten 'Kerst en Pasen' heden ten dage, welke van oorsprong heidense feesten zijn, en dat dus nog steeds zijn. Iets wat zondig is, blijft zondig, hoe het ook wordt opgepoetst!⁷

Gods Woord alleen is onze Gids, en niet het voorbeeld van zelfs godvrezende mensen, die op bepaalde gebieden het Woord van God niet volgen. *"Volstrekt niet! Zo echter moet het zijn: God is waarachtig maar ieder mens een leugenaar, zoals geschreven staat: Opdat U rechtvaardig bevonden wordt wanneer U rechtspreekt, en overwint wanneer U oordeelt."* (Rom. 3:4). *"Terug naar de wet en het getuigenis! Als zij niet overeenkomstig dit woord spreken, zal er voor hen geen dageraad zijn."* (Jes. 8:20). De Bereeërs onderzochten de Schriften, om zelfs Paulus' onderwijzingen te toetsen; de Heilige Geest riep hun daartoe op! Hand. 17:11 zegt: *"En dezen waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij*

⁵ Indiase feesten, br. Zac Poonen komt uit India, vandaar deze vergelijking.

⁶ Eveneens toegevoegd.

⁷ Deze alinea is eveneens vrij vertaald, om de begrijpelijkheid te vergroten; "Hoogtijfeesten" en de laatste zin zijn toegevoegd.

ontwingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften om te zien of die dingen zo waren.” Dit is een goed voorbeeld ter navolging voor een ieder van ons.

David was een man naar Gods hart. Toch liet hij, voor veertig jaar, de Israëlieten toe Mozes' koperen slang te vereren, zonder zich te realiseren dat dit een gruwel was voor God! Hij had geen licht, zelfs niet op zulk een grote afgoderij! Het was een andere koning, Hiskia, die licht werd geven om deze afgodische praktijk aan de kaak te stellen en te vernietigen (2 Kon. 18:1-4). Wij kunnen godvrezende mannen volgen in de heiligheid van hun leven maar niet in hun gebrek aan licht ten aanzien van de menselijke tradities. Onze veiligheid ligt in het simpelweg volgen van het onderwijs van Gods Woord, en niet in “er iets aan toe te voegen of af te doen”.

Het echte geestelijke leven is het volgen van Jezus in alle aspecten van ons leven. Dit houdt praktisch gezegd in dat we ons kruis op ons nemen, en Gods Woord aanvaarden in de kracht van de Heilige Geest in ons dagelijks leven. Evenzo houdt het in dat wij alle menselijke tradities loslaten welke niet gefundeerd zijn in het Nieuwe Testament, met betrekking tot het Nieuwe Verbond. God verlangt naar een zuiver getuigenis in elke plaats; een gemeente die niet alleen vrij is van alle zonde, maar evenzo vrij is van alle (Babylonische/menselijke) tradities.

Dit artikel is een vertaling van “*Christmas and Easter – Christian or pagan*”, geschreven door br. Zac Poonen.

Bron:

http://www.cfcindia.com/web/books/zac/new_wine_in_new_wineskins.html#CHAPTER%2024

Vertaald door: Jelco de Regt